

© Klaas Spronk

Groeten uit Praag

Op zondag 19 april zou ik 's ochtends voorgaan in IJsselmuiden en 's middags in Wilsum. Als u dit leest en u bent – ik ga er maar even van uit dat u die goede gewoonte heeft – die dag in één van beide kerkdiensten geweest, dan weet u dat ik mijn toezeggingen niet ben nagekomen. Ik zat die dag namelijk nog in Praag vanwege een conferentie over Bijbelse theologie. Er was wat fout gegaan in de planning of misschien is het eerlijker om te zeggen: ik had de zaken niet goed geregeld. Dat gebeurt me wel vaker als ik met veel dingen tegelijkertijd bezig ben. Dan maak ik dubbele of zelfs driedubbele afspraken. Vaak word ik gered door het feit dat sommige dingen niet doorgaan. Deze keer liep het mis. Ik had gedacht zaterdagavond weer terug te kunnen zijn uit Praag, net op tijd voor de eerder afgesproken kerkdiensten. De liturgie had ik al af en de preek zou ik wel op mijn hotelkamer of onderweg kunnen voorbereiden. Strak gepland, maar wel te doen. Totdat ik daags voor mijn vertrek ontdekte dat de retourvlucht niet op zaterdag maar op zondag was geboekt. Dat kon, zo merkte ik bij navraag, niet meer ongedaan gemaakt worden. Er zat niets anders op dan om de preekvoorzieners met de consequenties van mijn slordigheid op te zadelen.

Waarschijnlijk (ik schrijf dit stukje op zaterdag 18 april in Praag) is het op 19 april allemaal goed gegaan. Mijn ervaring is dat preekvoorzieners slagvaardig en volhardend te werk gaan. Het is trouwens helemaal geen ramp als soms een keer een gemeentelid (een preeklezer) voorgaat. Vaak zijn die goed voorbereid en is het voor de afwisseling een prima ervaring voor de gemeente.

Was het dit allemaal wel waard? Waarom moet iemand zo nodig naar een conferentie in Praag? Je kunt toch ook thuis lezen wat die mensen daar te melden hebben? Dat spaart veel tijd en geld.

Ondanks alle gedoe kan ik echter nu, zo bijna aan het einde van de conferentie, gelukkig melden dat het goed was hier te zijn. Samen met collega's uit Tsjechië, Zwitserland, Duitsland en Nederland heb ik intensief nagedacht, geluisterd, gesproken en overlegd over het ontstaan en de boodschap van de Bijbel. Dat doet veel meer met je dan wanneer je met je neus in de boeken zit. Het is inspirerend en motiverend om te ontdekken aan elkaar hoe je – ieder in haar/zijn eigen situatie – de dingen aanpakt. In de gesprekken word je uitgedaagd om beter en verder na te denken. Je doet nieuwe ideeën op.

Het centrale thema was 'opschrijven en voorlezen': wat betekent het dat wij te maken hebben met heilige teksten die ooit zijn opgeschreven om bij bepaalde gelegenheden voor te lezen? Veel Bijbelteksten gaan over dit onderwerp. Denk bijvoorbeeld aan de Tien Woorden, door God zelf opgeschreven, of aan het voorlezen van de wet door Ezra of aan Paulus die gedeeltelijk eigenhandig zijn brieven schreef en nadrukkelijk vroeg om ze te laten voorlezen. Mijn bijdrage ging over het ambacht van de schrijver: hoe schreef men vroeger en wat heeft dat te betekenen voor het ontstaan van de Bijbel? We dachten na over de relatie tussen het gesproken en het geschreven woord. Is het levende woord niet belangrijker dan de dode letter? We deden ook "gewoon" aan Bijbelstudie: samen een tekst lezen en dan met elkaar in gesprek gaan over de vragen die de lezing oproept. Misschien leert men daar nog wel het meest van: over de Bijbel, over elkaar en over jezelf als Bijbellezer.

Overigens is Praag een mooie stad met fraaie oude gebouwen en een gezellige sfeer. Het was geen straf om daar onverwacht nog een dag langer te zijn.